

РЕШЕНИЕ

№ 5880

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7258** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

Образувано е по подадена жалба с вх. № 18292 от 31.07.2012 г. на М. М., гражданин на А. срещу решение № 452 от 22.06.2012 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което с което на оспорващия е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Счита, че административният орган не е обсъдил всички правнорелевантни факти и обстоятелства имащи значение за личното му положение и е разгледал едностранчиво изложената бежанска история. Същата не е съобразена в контекста на чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО във вр. с чл. 2, б. „д“, с което е нарушена разпоредбата на чл. 35 от АПК. Счита, че решението е постановено и в нарушение на чл. 75, ал. 2 от АПК, като излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си. Твърдението на административния орган, че обстановката в страната е стабилна е опровергано от сведенията, съобщавани от медии за ескалиране на напрежението в А.. Счита, че не може да се приеме, че опазването на обществения ред и сигурност за гражданите в А. е гарантирано. Предвид изложеното, оспорващият моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно. Моли при постановяване на съдебния акт за се има предвид практиката на Съда на европейските

общности от 17.02.2009 г. – чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО във вр. с чл. 2, б. „д“, както и разширеното тълкуване на понятието „бежанец“ съгласно Декларацията от К. от 1984 г.

Ответникът – председателят на ДАБ, редовно призован, не е изразил становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.06.2011 г. М. М. е подал молба заведена по рег. № Ж-612 от 18.06.2010 г. по описа на Дирекция „Миграция“ и рег. № УП-3348 от 24.06.2010 г. по описа на ДАБ – с искане да бъде приет в ДАБ, за да изложи подробности и да даде доказателства относно невъзможността да се върне в страната си по произход, поради опасност за неговия живот. На 28.09.2011 г. от М. М. е подадена втора молба рег. № УП 3348 от 29.09.2011 г. на ДАБ - за предоставяне на закрила в Р. Б.. От лицето е подадена и трета молба вх. № 319 от 13.03.2012 г. по описа на РПЦ за бежанци при ДАБ и рег. № УП 3348 от 13.03.2012 г. на ДАБ - за предоставяне на закрила в Р. Б..

Видно от данните в административната преписка посочените молби на М. М. за предоставяне на закрила са последващи по смисъла на пар. 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУБ. С чужденеца са проведени три предходни административни производства, приключили с решение № УП 106 от 25.08.2008 г. на интервюиращ орган при ДАБ, решение № УП-99 от 26.06.2009 г. на интервюиращ орган при ДАБ и решение № УП-2 от 08.01.2010 г. на интервюиращ орган при ДАБ. Решенията са обжалвани от чужденеца и потвърдени с влезли в сила съдебни решения.

На 18.10.2011 г. М. М. е запознат с писмени указания на език дари относно реда за подаване на молбата за статут, за процедурата, която ще се следва, както и за неговите права и задължения. На 13.03.2012 г. е попълнил регистрационен лист с рег. № УП 3348. Чужденецът е регистриран с имената М. М., от мъжки пол, гражданство - А., етническа принадлежност – сунит, с дата, място на раждане и постоянен адрес - 25.05.1989 г., А., [населено място], [жк], религия – сунит, семейно положение - неженен.

Във връзка с отправено искане до директора на Специализирана дирекция „Т“ - Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), на 20.03.2012 г. е постъпило писмо, с което председателят на ДАБ е уведомен, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р. Б. на М. М., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Изготвена е докладна записка рег. № УП 3348 от 20.03.2012 г. на интервюиращия орган при ДАБ до директора на РПЦ – С., относно преминаване от ускорено производство в производство по общия ред за предоставяне на статут на М., поради изтичане на тридневния срок за вземане на решение.

На 14.03.2012 г. и 05.04.2012 г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от език дари, е провело интервюта с чужденеца. По време на тях кандидатът е изложил, че е напуснал А. през 2007 г. – нелегално. Преминал в П., където стоял шест месеца. От Афганистанското посолство получил национален паспорт и заминал легално за И.. В И. научил, че Б. е хубава държава и дошъл тук на 06.06.2008 г. Напуснал А., защото имало опасност за живота му от двамата му чичовци. В първото интервю заявява, че баща му, брат му и други негови роднини загинали. Във второто интервю посочва, че няма братя и сестри. Имал спор за земя с останалите живи негови чичовци и наследниците им. Те искали за си присвоят земя на баща му. Баща му бил сътрудник на талибаните. В първото интервю заявява, че чичовците му ще го убият, за да му

вземат земята. Във второто посочва, че е заплашван от тях, че ще съобщят, че са убийци и свързани с талибаните, ако доброволно не им даде нотариалните актове за земята. Не е имал проблеми с афганистанските власти. Не е бил терорист и радикален ислямист. Не е членувал в политическа партия. Няма нови причини, поради които не желае да се завърне в страната си по произход, различни от тези изложени в проведените интервюта в предходните производства. От Б. единствено иска документи, с които да остане да живее легално в страната.

Изготвено е становище рег. № УП 3348 от 19.05.2012 г. от интервюиращия орган, в което е направено предложение на М. М. да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С обжалваното в настоящето производство решение № 452 от 22.06.2012 г. на председателя на ДАБ, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. М., поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. За да направи този извод, органът е изложил установената в хода на производството история на кандидата за статут. Направил е извод, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ. Посочил е, че общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Ж. конвенция от 1951 г. Изложил е, че кандидата не е членувал в политически партии, не се е занимавал с политическа дейност и не е имал проблеми с властите. Не е направил твърдения да е бил преследван във връзка с етническата или религиозната му принадлежност. Счел е, че от фактите, които посочва М. М. в бежанската си история, не може да се направи извод за осъществено спрямо него преследване поради изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини, като е изложил подробни мотиви в тази насока. Преценил е, М. М. не е направил твърдения, от които биха могли да се установят и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ. Приел е, че предвид изложената в справка вх. № 343 от 19.01.2012 г. на дирекция "Международна дейност и европейски бежански фонд" на ДАБ информация за страната на произход на кандидата и това, че той не попада в изброените в справката групи, които според насоките на Върховния комисариат на Организацията на обединените нации за бежанците (ВКБООН) са рискови, не се установяват предпоставките за предоставяне на субсидиарна закрила на афганистанския гражданин. Административният орган е изложил, че срещу чужденеца не са предприемани никакви мерки, застрашаващи свободата, живота или сигурността му, нито от официалните афганистански власти, нито от страна на групировка. Същият не прави и твърдения в тази насока. Въпреки заявените евентуални проблеми с роднините му, чужденецът не посочва факти, от които да е видно, че животът му е бил поставен в опасност. Не се установява спрямо кандидата да са налице основания да се счита, че единствено заради присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата. Спрямо него не е имало никакви посегателства. Решението му да напусне А. не е било продиктувано от общата ситуация на несигурност в страната. Административният орган е направил е извод, че въпреки вътрешното напрежение в А., молителят не е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки и лични заплахи срещу живота или личността му. Посочил е, че за кандидата липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на семейството му да има предоставен статут в Р. Б.. Посочените от него лични мотиви за желанието му да живее в Б., не могат да бъдат

оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

По делото са представени „Справки” относно състоянието на сигурността в А. и в столицата К., изготвени от Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ и от Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд”, при ДАБ, актуални към 19.01.2012 г. и към 19.08.2012 г. Справките имат характер на официален документ, издаден от длъжностно лице, в кръга на службата му и не са оспорени в хода на настоящето производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът, направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 87 от ЗУБ е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ - председателят на ДАБ, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма. Издаването на оспореното решение в общото производство, извън сроковете по чл. 75 от ЗУБ, не представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като сроковете за произнасяне от административния орган са инструктивни. В този смисъл, това нарушение не се отразява на крайния извод досежно законосъобразността на спорното решение.

Разгледана по същество жалбата на М. М. е неоснователна. Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на статут на бежанец и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут.

М. М. не е обосновал молбата си с нови обстоятелства по чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ и по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ, от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход - А.. Изложените от него основания за предоставяне на статут са аналогични на заявените при предишните административни производства. Наред с това посочените от М. М. причини за нежелание за връщане в страната му по произход, не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ и на чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване” е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. В настоящия случай, видно от заявеното от М. М. по време на проведените интервюта, не се установява по отношение на него да е налице „преследване” по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ поради неговите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и няма риск от бъдещо такова. В

рамките на двете проведени интервюта на търсещия закрила е предоставена възможност да посочи и обоснове причините, поради които е напуснал страната, от която произхожда и нежеланието му да се завърне в нея. Оспорващият не твърди спрямо него да са били отправяни преки заплахи от държавен орган или организация. Не е бил обект на нападение и не е преживял никакво насилие в държавата си на произход. Не е имал никакви проблеми с официалната власт в А.. Спрямо кандидата не са били предприети никакви действия на преследване, като физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които да представляват основание за предоставянето на бежански статут. Дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват. Дори и да се приемат за достоверни изложените от кандидата данни, мотивите обуславящи неговото желание да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ. Ако спрямо молителя са отправяни заплахи от частни лица, то видно от изложеното от него, те не са свързани с неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, а касаят спор за имоти.

Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ разписва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на ВКБООН. На фона на така очертаната правна регламентация, съдът намира, че по отношение на М. М. не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут. Не се установи лицето да е било принудено да напусне А. поради това, че там е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция. Въпреки заявените проблеми с чичовците му, чужденецът не посочва факти, от които да е видно, че животът му е бил поставен в опасност. Не се твърдят и установяват тежки посегателства спрямо личността му, както и изтезание или нечовешко или унизително отношение или наказание. От приложената по преписката справка вх. № 343 от 19.01.2012 г. на дирекция "Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд" на ДАБ и справка вх. № 01-4144 от 09.08.2012 г. на дирекция "Международна дейност и европейски бежански фонд" на ДАБ е видно, че е налице е обща ситуация на несигурност в А., но това не дава основание да се приеме, че степента на безогледно насилие в страната е достигнала онова ниво на опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на хуманитарна закрила на базата на общата ситуация. Предвид изложеното, законосъобразен се явява извода на председателя на ДАБ, че спрямо М. М. не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Редом с това, по отношение на М. М. не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 9 от ЗУБ и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, предвид декларираното от него семейно положение. Правилно е преценено от административния орган, че причините на лицето, обосноваващи желанието му да получи статут в Р. Б. не могат да бъдат преценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход.

Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК водещи до незаконосъобразност на оспорения административен акт. Оспорването срещу заповедта се явява неоснователно, поради което жалбата на М. М. следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 42 - ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. срещу решение № 452 от 22.06.2012 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: